

[Ninn-Hansen.]

grunden så er til det, behøver vi vel ikke at komme meget ind på.

I en leder i Kristeligt Dagblad den 10. november beskæftiger man sig også med oppositionens virksomhed i denne sag, og det er selvfølgelig glædeligt for os, at man i et upolitisk blad konstaterer, at hvis oppositionen ikke hele tiden havde holdt ministeren til ilden og bakket fortsættelseskasserne op, ville man ikke have fået gennemført denne retfærdighedshandling.

Men der er nu en anden grund til, at jeg vil gøre opmærksom på denne leder i Kristeligt Dagblad. Den siger nemlig i slutningen noget, som jeg synes er aldeles afgørende for meget arbejde i denne sal. Jeg anmoder derfor den højtærede formand om tilladelse til at citere slutningen af lederen. Der står:

„Når sagen er løst, står erfaringens lære tilbage, og den er, at en socialminister har let ved at slå i stykker, mens en anden skal have lang tid til at genoprette helt åbenbare fejl. På længere sigt må man af dette uddrage, at det ikke er tilstrækkeligt at have politisk flertal, hvis majoriteten får karakter af magtmisbrug. Før eller senere vinder i et samfund som det danske den politiske, den demokratiske kultur overtaget — som det er sket nu. Derfor skader det kun at udsætte retsbevidstheden for unødige belastninger.“

Med det kendskab, vi alle har til Kristeligt Dagblads stilfærdige tone, synes jeg, der er grund til at bemærke den udtryksform, man her har anvendt over for det, den nuværende højtærede kulturminister gjorde i sin tid. Udtrykkene „magtmisbrug“, noget, der er vendt imod „den politiske, den demokratiske kultur“, er altså ikke oppositionens udtryk, det er Kristeligt Dagblads, og jeg synes, det er meget afgørende, måske også for andre områder, den højtærede socialminister beskæftiger sig med med hensyn til lovgivning og praktiseringen af en lovgivning. Det kan vi antagelig vende tilbage til senere, og jeg håber, at

den højtærede minister da vil erindre synspunkterne i Kristeligt Dagblads leder.

Den højtærede minister er altså villig til at komme os i møde, men opfordrer os til at tage vort forslag til folketingsbeslutning tilbage. Jeg forstår ikke helt, at den højtærede minister kan fremsætte den anmodning, den venlige henstilling, må jeg vel kalde det. Man kan tage et forslag tilbage, dels hvis der ikke er nogen som helst jordisk chance for at få noget af det gennemført, dels hvis det hele kan efterkommes. Men vi har vel ikke rigtig nogen af de to situationer. Når jeg sammenholder den højtærede ministers tale med det forslag til folketingsbeslutning, som mit parti sammen med partiet venstre har fremsat, når vi vel hverken til en 100 pct.s imødekommelse eller til det modsatte. Punkt 1, sikring af fortsættelsesygekassernes forbliven som led i den offentlige sygeforsikring, har jeg forstået at den højtærede minister i hvert fald ikke i dag er villig til at efterkomme, men han ønsker den nuværende ordning opretholdt, således som i øvrigt også det ærede medlem hr. Iver Poulsen med sit forslag til en ændring af lovgivningen. Men med hensyn til punkterne 2, 3, 4 og 5 i forslaget til beslutning kunne det — i hvert fald at dømme efter det, den højtærede minister sagde her — lyde, som om ministeren på de afgørende områder vil efterkomme disse 4 punkter, altså at sikre fortsættelseskasserne ligestilling med sygekasserne med hensyn til ydelser og at lade fortsættelseskasserne bevare medlemmer, hvis indtægter er under den fastsatte sygekassegrænse; at sikre fortsættelseskasserne ret til at administrere dagpengeordningen vil man ikke helt gå med til, men dog, forstod jeg, noget i den retning, hvorimod jeg forstod, at man ikke ville efterkomme punkt 5 om at give rigtig besked.

Det er altså for mig ganske uforståeligt, når det ærede medlem hr. Niels Mørk slutter sin tale med at sige, at hans parti vil gå imod det af os fremsatte forslag. Jeg har